

ny Forslag faar den stor Betydning, idet der under denne Position — den har her Nr. 205. — henføres alle Sukkere, der polarisere 94 pCt. og derunder. Medens der under den nugældende Toldlovs tilsvarende Gruppe kun kunde henføres Sukker, svarende til en Lyshedsgrad af Nr. 9 og nedeffter og denne Gruppe derefter var praktisk set betydningsløs, vil der under denne Position i den ny Lov falde Sukkere med en Lyshed af mellem 9 og 16, falde i Øjeblikket ind under den mellemste Gruppe, der har en Told af 6 Øre og en Afgift af 4½ Øre pr. Kilo. Men efter Forslaget skulle de fremtidig kunne henføres under den 3die Gruppe med en Told paa kun 4 Øre, og da den laveste Afgift overhovedet af indenlandsk Sukker ogsaa er 4 Øre, betyder det, at det fremmede Sukker i denne Klasse stilles ganske lige med det danske, og at dette berøves enhver Beskyttelse. I den af Sukkerindustrien til Rigsdagen og Regeringen indsendte Rede-gørelse, som jeg har set omdelt her, hedder det om dette Forhold, at Betydningen heraf ikke lader sig udregne i Tal, men at det simpelthen er ruinerende for den danske Sukkerindustri. Det er i alle Tilfælde et Forslag af skæbnsvanger Betydning, og jeg tillader mig at tro, at det overhovedet ikke er tilstrækkelig gennem-tænkt. Hvis man nemlig ser nærmere paa et andet Forhold, vedrørende denne Position, møde vi en i højeste Grad mærkelig Ting. Man opdager da, at hvis Sukkeret indføres ikke direkte til Konsum, men til Raffinadebrug, saa betaler det ogsaa 4 Øre i Told, men for dansk Sukker af samme Kvalitet, som raffineres, er der fastsat en Afgift af 5,2 Øre, hvilket vil sige, at de Sukkere, som indføres, i Forhold til dansk Sukker præmieres med 1,2 Øre pr. Kilo. Dette sidste er selvfølgelig en ren og skær Fejl i Forslaget, men den synes mig af ret vidtgaaende Interesse, idet den er ligesom et Bevis for, at de, der have udarbejdet Detaillerne i Forslagene vedrørende Sukkertold og Sukkerafgift, ganske have opgivet at udregne Forslagenes samlede Virkninger. Thi hvis de havde indladt sig herpaa, vilde de være stødt paa denne Mærkelighed i Toldposition Nr. 5 og de dertil svarende Afgiftsbestemmelser.

Hermed ere vi da inde paa det store Spørgsmaal, hvad disse Forslags Gennemførelse økonomisk set vil betyde for de interesserede Parter, hvortil jeg regner Staten, Producenterne og Konsumenterne.

Inden jeg gaar over til at betragte denne ret vigtige Side af Sagen, maa jeg imidlertid bede de ærede Medlemmer fastholde et Kærnepunkt i den Kritik, jeg her har rejst. Man vil erindre, at Brysselerkonventionen tillader en Beskyttelse for raffineret Sukker af 4,32 og for Raasukker af 3,96 Øre pr. Kilo. Det er Verdens kyndigste Folk, der efter indgaaende Forhandlinger ere naaede til det Resultat, at det netop er dette Forhold, der bør hævedes. Der maa altsaa være et solidt Grundlag for Fastsættelsen af dette Forhold, og naar det er rigtigt for andre Lande, hvorfor skulde det saa ikke ogsaa være rigtigt for os, og hvorfor skulle vi saa fuldstændig fravige det, som man har gjort i det foreliggende Forslag? Den første Toldgruppe, der omfatter raffineret Sukker, faar en Beskyttelse, der netop svarer til, hvad Konventionen tillader, men for de andre Grupper, der omfatte Raasukker og deriblandt vore Roedyrkeres Hovedprodukt, underkender man ganske Konventionens Fastsættelse af, hvorledes Forholdet bør være mellem Beskyttelsen for de to Slags Sukker. Man opretholder ikke den til 4,32 for raffineret Sukker svarende Beskyttelse af 3,96 for Raasukker, men foreslaar dels en betydelig mindre Beskyttelse, dels slet ingen, ja, sætter endogsaa Præmie for Indførsel — ganske i Modstrid med det Princip, som man ganske rigtigt har lagt til Grund for den første Positions Sats. Dette er ikke blot et meget svagt Punkt i det hele Forslag, men det er et Punkt af den største Betydning for Roedyrkerne, idet det ikke mindst er deres Hovedprodukt, som her i første Række alvorlig forfordes. Og denne Forfordeling er mulig endnu større, end jeg her har udviklet, thi det er vistnok tilladt under den højeste Beskyttelse at inddrage Sukker, som udgaar til direkte Konsum, altsaa stille dette Sukker lige med raffineret Sukker og give dette en Beskyttelse af 4,32 Øre. I hvert Fald ved jeg, at man gør det i Tyskland. Jeg vil haabe, at det kommende Udvalg vil have Blikket skarpt fæstet paa hele dette Forhold, jeg her har omtalt, og ogsaa paa, hvad der efter min Mening er gørligt, at simplificere de ret indviklede Sats, som Forslaget indeholder.

Men lad os saa se lidt paa, hvilke Virkninger Forslaget vil kunne have for de interesserede Parter. Det hævedes fra Sukkerindustriens Side, at den tredie Positions Affattelse ganske simpelt vil medføre Ruin, og denne Position er da ogsaa,